Geachte raadsleden, voorzitter,

Dank u dat ik vanavond mag inspreken. Ik spreek hier niet om u als raad een inhoudelijke oordeel over mijn aanvraag te vragen. Ik vraag uw aandacht voor de gevolgde gang van zake rond de gevoerde vergunningprocedure door de gemeente Noordwijk. Het betreft de gewenste uitbreiding van onze woning aan de Menakkerweg 4 die nodig is voor de uitzonderlijke zorgsituatie van onze zoon. Deze zorg heeft een enorme impact heeft op ons gezin.

Met name de opstelling van de gemeente, de snelheid en zorgvuldigheid van de besluitvorming laat **zeer** te wensen over en daarover ben ik niet te spreken.

Op 23 oktober heb ik onze situatie via de griffie onder uw aandacht gebracht, evenals de ingebrekestelling die wij bij de gemeente hebben ingediend. Deze was nodig omdat de wettelijke termijnen om een besluit te nemen op ons bezwaarschrift tegen de afgewezen vergunningaanvraag al ruimschoots zijn overschreden en dit besluit nog steeds op zich laat wachten. De mail en aansprakelijkheidsstelling zijn niet gepubliceerd op de website bij ingekomen stukken.

Op 9 september 2024 dienden wij onze aanvraag voor het verbouwen van onze woning in, zodat wij een veilige omgeving kunnen creëren voor de intensieve zorg, die onze gehandicapte zoon nodig heeft. Op verzoek van de Omgevingsdienst hebben wij tot 14 december aanvullende stukken aangeleverd.

Op 3 april 2025 wees het college onze aanvraag af. Wij maakten bezwaar, en op 8 augustus vond de hoorzitting plaats. **De Regionale Commissie Bezwaarschriften concludeerde duidelijk:**

- **het besluit kan geen stand houden;**
- **er is een onjuiste procedure gevolgd;**
- **de gemeenteraad had moeten worden geconsulteerd (bindend adviesrecht);**
- **de uitgebreide procedure had moeten worden toegepast;**
- **onze persoonlijke zorgsituatie vereist individuele benadering;**
- **het college moet bij een nieuw besluit expliciet toetsen aan evenredigheid en met ons zoeken naar wat wél mogelijk is.**
- **Het bestreden besluit is niet op rechtmatige wijze tot stand gekomen en adviseert deze te herroepen.**

Na dit advies kregen wij hoop dat onze situatie serieus zou worden gewogen.

Sindsdien ontvingen wij echter slechts één bericht: op 2 september een verzoek tot verlenging van de beslistermijn. Omdat een besluit uitbleef, hebben wij een ingebrekestelling gestuurd. Toen ook daarop geen reactie kwam, hebben wij op 11 november beroep ingesteld bij de rechtbank wegens niet-tijdig beslissen.

Op 21 november meldde een medewerker van de ODWH aan onze advocaat dat het college heeft besloten het advies van de commissie niet te volgen, maar dat dit besluit nog niet is verzonden. Tegelijk werd ons dringend gevraagd om het beroep in te trekken, anders zou het besluit alsnog verzonden worden.

De impact die de situatie van onze zoon meebrengt wil ik u hierbij toelichten;

Onze zoon kampt met ernstige gezondheidsproblemen. Hij is een forse jongeman van 22 jaar met een matige verstandelijke beperking met een zeer zeldzaam, moeilijk behandelbaar epilepsiesyndroom en heeft regelmatig risicovolle epilepsie aanvallen waarbij regelmatig levensbedreigende situaties ontstaan. Dit maakt dat wij 24 uur per dag in zijn nabijheid paraat moeten staan en acute medische situaties op moeten opvangen.

De huidige woonomgeving is onveilig en ontoereikend om als ouders de zeer zware mantelzorgtaak te dragen.

Daarom vraag ik de gemeenteraad om het college om opheldering te vragen:
Kan de gemeenteraad helpen om — na inmiddels 459 dagen — alsnog op korte termijn een besluit te laten nemen, bindend advies te vragen aan de gemeenteraad, zodat wij snel een veilige woonomgeving kunnen realiseren voor onze zorg intensieve zoon?